

РЕШЕНИЕ

№ 533

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-4, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Никола Чомпалов

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разгледа докладваното от Никола Чомпалов Търговско дело №
20231100902008 по описа за 2023 година

СГС е сезиран с искова молба от „ГБС –И.с.“ АД, с която са предявени срещу „А.“ ЕАД искове с правно основание чл.266 ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД. Твърди се от ищеца, че на 05.09.2019 г. е сключил с ответника договор за подизпълнение, по който е изпълнил строителни работи на стойност 10 367 720,37 лв. Сочи се, че Агенция „П.И.“ е възложила на ответника по договор от 04.09.2019 г. обществена поръчка изпълнението на поддържане /превантивно, текущо, зимно и ремонтни работи при аварийни ситуации на АМ“Хемус“ с дължина от 93,881 км. След това ответникът с процесния договор е превъзложил на ищеца да извърши ремонтни и възстановителни работи по АМ“Хемус“ на територията на ОПУ София и ОПУ Ловеч с дължина от 93,881 км. – 7 стълба по ляво и дясно платно на виадукт при км 36 +450; осем стълба по ляво и дясно платно на виадукт при км 19+260, дясно платно – горно строене виадукт при км 19+260; ляво платно-горно строене по виадукт при км 19+260, ляво платно – горно строене – греди, подмяна и усилване по виадукт при км 19+260; ремонтни и възстановителни работи по пътен тунел при км 32 + 260 – лява тръба; ремонтни и възстановителни работи по виадукт 33+910 – дясно платно горно и долно строене, виадукт при км 35 +760 – ляво платно, горно и долно строене. Поддържа се, че към договора са сключени четири анекса на 09.09.2019 г., анекси от 28.05.2020 г., 30.10.2020 г., 20.12.2019 г., 03.06.2021 г., 08.06.2020 г., 07.06.2021 г., от с които е възложено на ищеца да извърши строителни работи за виадукти по АМ „Хемус“, които са били изпълнени, а за изпълнение на работите са изготвени подписани от ответника сертификат N 2 за сумата от 1 483 654,90 без ДДС, сертификат N 7 за сумата от 1 715 639,55 лв., сертификат N 8 за сумата от 2 323 532,93 лв., сертификат N 3 за сумата от 1 326 668,91 лв., сертификат N 4.1 за сумата от 1 488 516,36 лв., сертификат N 4 за сумата от 37 617,32 лв., сертификат N 4 за сумата от 409 473,16

лв., сертификат N 1 за сумата от 1 631 176,27 лв., сертификат N 2 за сумата от 382 757,46 лв., сертификат N 8 за сумата от 198 990,47 лв., сертификат N 1 за сумата от 910 560,59 лв., сертификат N 2 за сумата от 2 319 914,76 лв., сертификат N 3 за сумата от 1 025 515,33 лв., сертификат N 4 за сумата от 309 004,20 лв. и сертификат N 1 за сумата от 742 319,32 лв. За изпълнените работи са издадени от ищеца фактури. Изпълнението на възложените работи се установява и от писмо на НИСИ от 30.03.2023 г., в което се сочи, че е налице пълно съответствие с изискванията на технологичния проект. На 29.12.2021 г. е сключено споразумение, с което ответникът е признал, че възложените работи са изпълнение, и е поел задължение да плати дължимото за тях възнаграждение до 31.12.2022 г., но е платил частично. Искане се от ищеца ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 10 367 720,37 лв. – възнаграждение за изпълнените ремонтни работи по договора, както и сумата от 427 955,36 лв. – обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 01.01.2023 г. – 26.10.2023 г.

Ответникът е подал в срок писмен отговор, с който оспорва исконите с възразението, че с процесния договор е постигнато съгласие между страните, че плащанията на ответника ще се извършат в 15-дневен срок от извършване на плащане от Агенция „П.И.“ на ответника – чл.9.1. Със споразумение от 29.12.2021 г. е констатирано изпълнението на ищеца към 25.10.2021 г. и е предвидено, че дължимата сума ще се плати след одобряване на бюджет на МРРБ, но не по късно от 31.12.2022 г. Подобни анекси са сключени на 29.04.2022 г. и на 28.06.2022 г. По решение на НС, обн.ДВ бр.32 от 26.04.2022 г., обявено за противоконституционно с решение на КС N 15/28.11.2022 г. Агенция „П.И.“ е платила на ответника до 50 % по договора за обществена поръчка, но не е цялата сума, след което ответникът е платил на ищеца до 50 % от дължимите суми, а остатъкът възлиза на 10 367 720,38 лв. Поддържа се, че причината за неизпълнение на задължението за плащане е обстоятелството, че на ответника не е платена от Агенция „П.И.“ цялата дължима сума, поради което следва да намери приложение клаузата на чл.9 ал.1 от договора. Тъй като Агенция „П.И.“ не е изплатила цялата дължима сума, ответникът не е в състояние да погаси цялото задължение към ищеца, което е взето под внимание при сключване на т.3.4 от споразумение от 29.12.2021 г. Оспорва се изпадането в забава на ответника, защото Агенция „П.И.“ не е платила на ответника остатъка от 50 % по договора за обществена поръчка, а това представлява независеща от ответника пречка. Излагат се съображения, че процесния договор представлява подизпълнение на част от договора за обществена поръчка, поради което ищецът е следвало да упражни правото си по чл.66 ал.7 ЗОП и да иска плащане от Агенция „П.И.“ и едва след това да заведе иск. Искане да се конституира като трето лице Агенция „П.И.“.

Ищецът е подал допълнителна искова молба, с която поддържа предявените иски с довода, че на 29.12.2021 г. е сключено споразумение към процесния договор, с което е предвиден краен срок за плащане – 31.12.2022 г. и 31.12.2023 г. – чл.3.1 и чл.3.2, с които се изменя клаузата на чл.9 ал.1 от договора. Волята на страните е, че дори и да не е извършено от Агенция „П.И.“ плащане на ответника, ответникът дължи изпълнение до посочените

срокове. Сочи се, че на 29.05.2022 г. е настъпил падежът за изпълнение на задълженията от Агенция „П.И.“ по сключения с ответника договор за обществена поръчка, защото сертификатите по него са одобрени от възложителя, защото с отмяната от КС на решение на НС, обн. ДВ, бр.32 от 126.04.2022 г. се заличават с обратна сила последиците му и се възстановява правното положение преди приемането му. Следва да се приложи нормата на чл.303а ал.2 ТЗ по договора за обществена поръчка, а с настъпване на изискуемостта на задължението по него настъпва и изискуемостта на задължението на ответника по процесния договор. При наличие на изпълнени работи по процесния договор липсата на плащане от трето лице на ответника или друго финансиране не може да е условие за плащане от ответника на ищеца. Поддържа се искът по чл.86 ЗЗД с довод, че с настъпване на уговорените дати /31.12.2022 г. и 31.12.2023 г./ настъпва и забавата на ответника, а при условията на евентуалност се твърди, че изискуемостта на дълга по договора за обществена поръчка води до изискуемост на дълга по процесния договор. оспорва се да е приложимо правилото на чл.66 ал.7 ЗОП, което не допуска за преки плащания в полза на подизпълнителя.

Ответникът е подал допълнителен отговор, с който оспорва доводите по допълнителната искова молба с възражението, че липсата на плащане по договора за обществена поръчка е пречка за плащане по процесния договор, което би било в нарушение на чл.6.3 от него. Поддържа се, че със сключения на 29.12.2021 г. споразумение ищецът се е съгласил, че плащането по договора за обществена поръчка е условие за плащане по процесния договор, както и приложението на чл.66 ал.7 ЗОП.

На основание чл.367 ал.4, вр. с чл.219 ал.1 ГПК е конституирано като трето лице Агенция „П.И.“ на страната на ответника „А.“ ЕАД. Третото лице е подало становище, в което сочи, че представените по делото сертификати за изпълнени от ищеца работи, приети от ответника, се отнасят за работи, за които са издадени от ответника фактури по договор за възлагане на обществена поръчка N РД 37-9/04.09.2019 г., по които третото лице е платило 50 % от дължимото възнаграждение. Сочи се, че процесните работи представляват основен ремонт по смисъла на пар.5, т.42 от ДР на ЗУТ, поради което са извън предмета на договора за обществена поръчка. Сочи се, че по договора за обществена поръчка не е платено на ответника, защото е налице невъзможност за изпълнение по чл.81 ЗЗД, произтичаща от обявяването за противоконституционно на решение на НС от 20.04.2022 г.

Представен е договор за възлагане на обществена поръчка N РД 37-9/04.09.2019 г., от който се установява, че между третото лице Агенция „П.И.“ и ответника е възникнало облигационно правоотношение, по което ответникът по възложение на третото лице е поел задължението да извърши ремонтни и възстановителни работи, сред които такива обособена позиция N 1 по АМ“Хемус“ на територията на ОПУ София и ОПУ Ловеч с дължина от 93,881 км., а третото лице е поело задължението да плати прогнозно възнаграждение от 42 000 000 лв. в срок от 30 дни от представяне на фактура на база одобрен сертификат.

Представено е разрешение за строеж N РС-106/31.10.2019 г., с което е разрешено на Агенция „П.И.“ да извърши строително-монтажни работи за обект „ремонтно-

възстановителни дейности на виадукт „Коренишки дол“ при км. 36 +450 –ляво и дясно платно на АМ „Хемус“ – обект, който е първа категория по чл.137 ал.1, т.1 б. „а“ и „л“ от ЗУТ.

Представен е протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво за строежи на техническата инфраструктура от 24.02.2020 г. по отношение на строежа, за който е издадено разрешение N PC-106/31.10.2019 г.

Представен е договор за подизпълнение от 05.09.2019 г., от който се установява, че между страните е възникнало облигационно правоотношение, по което ищецът по възложение на ответника е поел задължението да извърши ремонтни и възстановителни работи по АМ“Хемус“ на територията на ОПУ София и ОПУ Ловеч с дължина от 93,881 км., а ответникът е поел задължението да плати възнаграждение.

Представени са анекси N 1/09.09.2019 г., анекс N 2 от 09.09.2019 г., анекс N 3 от 09.09.2019 г., анекс N 4/09.09.2019 г., анекс N 4.1/28.05.2020 г., анекс N 4.2/30.10.2020 г., анекс N 5/20.12.2019 г., анекс N 6/08.06.2020 г., анекс N 11/07.06.2021 г., с които ответникът е възложил на ищеца извършването на конкретни строителни работи на определени участъци от по АМ“Хемус“ на територията на ОПУ София и ОПУ Ловеч с дължина от 93,881 км. при определена стойност.

Представено е споразумение от 29.12.2021 г. към договор за подизпълнение от 05.09.2019 г., с което страните са се съгласили, че възложените с процесния договор работи са изпълнени от ищеца и ще бъдат заплатени от ответника след получаване от него на плащане от АПИ след одобряване на бюджет на МРРБ от НС, но не по-късно от 31.12.2022 г. – по отношение на работите по приложения N 1, а работите по приложения N 2 ще бъдат заплатени до 31.12.2023 г. В приложение N 1 към споразумението е посочена стойността на изпълнените работи към 25.10.2021 г. – 9 064 398,23лв., а в приложение N 2 е посочена стойността от 111 715 815,41 лв.

Представено е допълнително споразумение от 29.04.2022 г., с което Агенция „П.И.“ е поела задължението да плати 50 на сто от изпълнените от ответника работи, а останалите след приемане на решение на НС по доклад на междуведомствена работна група за установяване на изпълнените работи.

Представен е констативен акт /образец 15/ от 05.07.2023 г. за установяване годността за приемане на строеж, изпълнен по възложение на Агенция „П.И.“ от ответника, представляващ строеж първа категория по чл.137 ал.1, т.1 б. „а“ и „л“ от ЗУТ.

Представени са протоколи за плащане N 2/29.12.2021 г., в който се сочи, че изпълнените от ищеца работи са на стойност 1 483 654,90 лв.; протокол N 7/29.12.2021 г. за удостоверяване на работи на стойност 1 715 639,55 лв.; протокол N 8/29.12.2021 г. за удостоверяване на работи на стойност 2 323 532,93 лв.; протокол N 4/29.12.2021 г. за удостоверяване на работи на стойност 409 473,16 лв.; протокол N 2/29.12.2021 г. за удостоверяване на работи на стойност 2 319 914,76 лв.; протокол N 3/29.12.2021 г. за удостоверяване на работи на стойност 1 025 515,33 лв.; протокол N 4/29.12.2021 г. за

удостоверяване на работи на стойност 309 004,20 лв.; протокол N 1/29.12.2021 г. за удостоверяване на работи на стойност 743 319,32 лв.

Към протоколите за плащане са изготвени двустранни сметки за плащане на изпълнените от ищеца работи с начислен ДДС, както и издадени от ищеца въз основа на тях фактури.

Представени са сертификати по допълнително задание за изпълнени от ответника ремонтно-възстановителни работи по договора за възлагане на обществена поръчка, които са приети от третото лице.

Представен е доклад вх.N 04-16-3734/14.12.2022 г. на работна група, назначена със заповед N РД-02-14-1083/11.11.2022 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, в която са направени констатации относно характера на изпълнените по възложение на третото лице ремонтни работи.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предмет на спора пред първоинстанционния съд са искове с правно основание чл.266 ал.1 и чл.86 ЗЗД.

Установи се от представения договор за подизпълнение от 05.09.2019 г., че между страните е възникнало облигационно правоотношение, по което ищецът по възложение на ответника е поел задължението да извърши дейности по поддържане /превантивно, текущо и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации/ на АМ“Хемус“ на територията на ОПУ София и на ОПУ Ловеч с дължина от 93,881 км., а ответникът е поел задължението да плати възнаграждение. При сключване на договора страните изрично са се съгласили, че предметът на възложените от ответника работи съвпада и е идентичен с предмета на възложените работи от третото лице Агенция „П.И.“ по сключения с ответника договор за възлагане на обществена поръчка N РД 37-9/04.09.2019 г. - по отношение на процесния участък от АМ“Хемус“ на територията на ОПУ София и на ОПУ Ловеч с дължина от 93,881 км.

Обвързаността на процесния договор с договора за обществена поръчка произтича и от уговорения начин на плащане на възнаграждението за изпълнените от ищеца работи – в клаузата на т.9.1 от процесния договор страните са се съгласили, че възнаграждението ще се изплати от ответника в срок от 15 дни от извършване на паричен превод от АПИ в полза на ответника. Освен това – в клаузата на т.8.3, вр. с т.8.2 е уговорено, че изпълнените от ищеца работи по процесния договор ще се считат за приети от ответника, когато тези работи са одобрени от АПИ по договора за обществена поръчка.

Извън предмета на спора е дали процесните работи имат качеството на „текущ ремонт“ по смисъла на пар.5, т.43 от ДР на ЗУТ, или представляват "основен ремонт" по смисъла на

пар.5, т.42 от ДР на ЗУТ. Това е така, защото процесните работи по силата на сключените към договора за подизпълнение анекси попадат в обхвата на възложената от ответника поръчка по чл.258 ЗЗД. Облигационното правоотношение между страните не произтича от договор за обществена поръчка, при който съществува забрана за изменение на неговия предмет.

Не се спори, че процесните работи преди да бъдат възложени на ищеца с анексите към процесния договор са били възложени от АПИ на ответника чрез допълнителни задания към договора за обществена поръчка. Този факт изрично е удостоверен в издадените по договора за обществена поръчка сертификати, които освен това служат и за доказване на факта, че АПИ е приела изпълнението на допълнително възложените на ответника работи, които реално са били сторени от ищеца. Не се спори и по отношение на факта, че АПИ е платила на ответника 50 % от дължимото за тях възнаграждение. В този смисъл съдът приема, че удостоверените в сертификатите работи по допълнителните задания на АПИ попадат в обхвата на породеното между ответника и АПИ облигационно правоотношение по договор за обществена поръчка. След като тези работи са възложени допълнително от АПИ на основание сключения договор за обществена поръчка, следва да се приеме, че са включени в неговия предмет.

Дори и работите по допълнителните задания на АПИ да излизат извън предмета на договора за обществена поръчка, но без да е била проведена преди възлагането им процедура за възлагане на обществена поръчка, това нарушение не представлява основание за нищожност, а е основание за унищожаемост, но няма данни да е предявен по реда на чл.225 ал.1 ЗОП такъв иск. Следва да се спомен, че от клаузите на договора за обществена поръчка не може да се изведе извод, че волята на страните по него е била предметът на възложените работи да е строго ограничен до работи, които представляват „текущ ремонт“ по смисъла пар.5, т.43 от ДР на ЗУТ.

С определението за доклад по чл.374 ГПК от 29.01.2024 г. е прието на основание чл.146 ал.1, т.3 и т.4 ГПК за безспорно установено и ненуждаещо се от доказване, че ищецът е изпълнил в срок и качествено възложените от ответника работи, за които са издадени посочените в исковата молба фактури, които работи са приети от ответника без възражения, както и че неплатеното за тях възнаграждение възлиза на 10 367 720,37 лв. Фактическата констатация, че ищецът е изпълнил по възложение на ответника работи на стойност от 10 367 720,37 лв., е основание за правния извод, че ищецът има право на вземане по чл.266 ал.1 ЗЗД в размер на 10 367 720,37 лв.

По отношение на изискуемостта на вземането. В клаузите на т.9.1, вр. с т.8.3 от процесния договор и тези на т.3.1 и т.3.2 от споразумението от 29.12.2021 г. е уговорено, че плащането от ответника на ищеца е обусловено от факта на извършено от АПИ плащане в полза на ответника. На основание чл.20 ЗЗД съдът приема, че е налице отсрочване на изискуемостта на вземането на ищеца по чл.266 ал.1 ЗЗД. Не се спори, че за процесните изпълнени от ищеца работи, които АПИ е приело като изпълнени от ответника по допълнителните задания по договора за обществена поръчка, АПИ не е платила на

ответника пълния размер на възнаграждение и остава да дължи 50 %. Фактът, че АПИ не е платила на ответника пълния размер на възнаграждение за процесните работи, не освобождава ответника в качеството на възложител по процесния договор да плати на ищеца възнаграждение в размер на 10 367 720,37 лв.

Уговорката за отсрочване изискуемостта на вземането на изпълнителя по договора за изработка не следва да се тълкува като уговорка, която е пречка за настъпването на изискуемостта и лишава изпълнителя от дължимата му престация за възнаграждение по чл.266 ал.1 ЗЗД. Такова тълкуване би било в противоречие с възмездността на договора за изработка и с общия принцип за добросъвестност при изпълнение на задълженията – чл.63 ЗЗД. Ищецът в качеството на изпълнител по договора за изработка, който точно е изпълнил своите задължения, не може да бъде поставен в положение, при което да чака неограничено във времето АПИ да плати на ответника, за да има право да претендира от ответника по съдебен ред своето вземане по чл.266 ал.1 ЗЗД. В процесния договор не се съдържа клауза, която да предвижда право на ответника да откаже плащане, когато не е получил плащане от АПИ, както и липсва уговорка, която да блокира по подобен начин изискуемостта на задължението на ищеца за изработка. В този смисъл съдът приема, че фактът на неплатено от АПИ възнаграждение на ответника за 50 % от процесните работи, не води до отлагане или до погасяване на задължението на ответника да плати на ищеца възнаграждение по процесния договор.

Ответникът в отношенията с ищеца няма право да му противопоставя възражение, че АПИ не е платила, доколкото АПИ е трето лице за тези отношения. Действията на третото лице по едно друго облигационно правоотношение /по договора за обществена поръчка/ не са в състояние да рефлектират върху изискуемостта на вземането за възнаграждение по процесното правоотношение, по което страна са ищецът и ответникът и по което фактът на изпълнение от ищеца на възложените от ответника работи е безспорно установен. Още по-малко ответникът има право да се позовава на решение на НС, обявено за противоконституционно с РКС № 15/28.11.2022 г. (ДВ, бр. 97/6.12.2022 г.), в сила от 10.12.2022 г., което не рефлектира върху породените от процесния договор права и задължения.

Според съда вземането на ищеца по чл.266 ал.1 ЗЗД е изискуемо най-късно с изтичане на срока от 15 дни по т.9.1 от процесния договор, започнал да тече след изтичане на предвидения в т.6.3 от договора за обществена поръчка срок от 30 дни от издаване на фактура от ответника на база одобрен сертификат, в който АПИ дължи плащане на ответника. Това е така, защото след изтичане на срока от 30 дни по т.6.3 от договора за обществена поръчка ответникът е бил наясно, че няма да получи плащане от АПИ на падежа, поради което в започналия да тече 15-дневен срок е следвало да плати на ищеца със средства от друг източник.

Със споразумението от 29.12.2021 г. страните са отсрочили отново изискуемостта и са уговорили краен срок – 31.12.2022 г. и 31.12.2023 г. /т.3.1 и т.3.2/, а тези срокове са настъпили, поради което вземанията по чл.266 ал.1 ЗЗД са изискуеми. Обстоятелството, че

АПИ не е платила на ответника и към момента, не е пречка за настъпване на изискуемостта на вземането на ищеца, защото волята на страните е плащането преди 31.12.2022 г. и преди 31.12.2023 г. да предизвика изискуемост преди тези дати, но при липса на плащане от АПИ в полза на ответника, падежът да настъпва на посочените крайни дати. Ясна е волята на страните, че уговорените дати са краен срок за изискуемостта, която може да настъпи и по-рано, но само при извършено от АПИ плащане преди крайните дати. **Следователно липсата на плащане от АПИ е пречка за настъпване на падежа преди посочените по-горе дати, но не е пречка за настъпване на падежа на тези дати.**

За пълнота на изложението следва да се спомене, че нормата на чл.303а ал.2 ТЗ, на която се позовава ищецът, е неприложима за отношенията по процесния договор, защото ответникът няма качеството на „публичен възложител“, доколкото не попада измежду кръга от лица, визиран в чл. 5, ал. 2 - 4 ЗОП, вр. с пар. 1г от ДР на ТЗ.

Позоваването от ответника на нормата на чл.66 ал.7 ЗОП е неоснователно, доколкото ищецът не е длъжен да отправи искане за плащане до възложителя на обществената поръчка. Уредената в нормата на чл.66 ал.7 ЗОП възможност не води до погасяване на вземането по чл.266 ал.1 ЗЗД на подизпълнителя към неговия пряк възложител, произтичащо от договора за подизпълнение.

По отношение на дълга за главница в размер от 4 261 977,17 лв., на колкото възлиза неплатеният остатък по представените с исковата молба фактури, издадени за работи по приложение N 1 към споразумението от 29.12.2021 г., изискуемостта на основание т.3.1 от споразумението е настъпила на 31.12.2022 г. Ответникът е в забава от 01.01.2023 г., поради което на основание чл.86 ЗЗД дължи обезщетение в размер на законната лихва. На основание чл.162 ГПК съдът определя размер на обезщетението за забава на 427 994,85 лв. – до 26.10.2023 г., но на ищеца съобразно диспозитивното начало в гражданския процес следва да се присъди претендираната сума от 427 955,36 лв.

По отношение на остатъка за главница от 6 105 743,18 лв., която представлява неплатен остатък по фактурите, издадени за работи по приложение N 2 към споразумението от 29.12.2021 г., изискуемостта на основание т.3.2 от споразумението е настъпила на 31.12.2023 г. Следователно върху тази сума следва да се присъди законна лихва от 01.01.2024 г.

С оглед на изложеното съдът намира, че предявените искове следва да бъдат уважени.

Мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „А.“ ЕАД, ЕИК ****, гр.София, бул.“***** III“ N ****, да заплати на „ГБС – И.с.“ АД, ЕИК ****, гр.София, ул.“*****“ N 3-5, на основание чл.266 ал.1 ЗЗД сумата от 10 367 720,37 лв. – възнаграждение за строителни работи по договор за подизпълнение от 05.09.2019 г. и сключените към него анекси и споразумение от 29.12.2021 г., ведно със законната лихва от 27.10.2023 г. върху сумата от 4 261 977,17 лв. до окончателното плащане

и ведно със законната лихва от 01.01.2024 г. върху сумата от 6 105 743,18 лв. до окончателното плащане; на основание чл.86 ЗЗД сумата от 427 955,36 лв. – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата от 4 261 977,17 лв. за периода 01.01.2023 г. – 26.10.2023 г., както и съдебни разноси от 216 000 лв.

Решението е постановено при участието на трето лице Агенция „П.И.“, конституирано на страната на „А.“ ЕАД.

Решението може да се обжалва пред САС в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски градски съд: _____